

Publicerad 2018-03-15 21:09 av Tobbe sune

Saknar min förebild

Löven faller varje år
ska jag också då behöva göra det
in i minnet, in i det jag trodde jag hade förträngt

Tankarna dras iväg ut i det fria
men ändå fast i de gamla banor
varför just jag, vad är det för fel

visst jag sitter långt fram, även när andra sitter bakom
jag anstränger mig för att se där ifrån,
kanske ser det ut som att jag vill sitta själv
verkligen inte de första gångerna
då kunde man dödat för att få sitta med någon

idag breder man ut sig på bordet
för att visa att jag behöver ett bord själv
för att slippa fundera varför ingen sitter med mig

Jag säger att det är mitt eget fel
inte de andras

Det är min integritet som avskräcker alla
alla utom mitt berg
mitt stöd i stormen som blåser
vet inte var jag varit om jag inte träffat dig

förmodligen långt här ifrån
försökt hitta rätt utan vare sig karta eller gps
Solen skulle jag inte kunna följa då de gömmer solens strålar för mig
stjärnorna lyser inte mer

det enda jag ser är fixstjärnor
som gör vad som helst när någon viftar med en check

Var är de personerna jag såg upp till
De som kämpade för att leva varje dag på det bästa sättet
De som kämpar mot ett inre hot varje dag

Ändå är hon den starkaste människa jag mött

Förstod aldrig själv vad hon led av
var alldeles för ung för att se klart
Fy fan vad jag saknar dig

Din vilja att få alla andra att må bra
Din styrka att le när det inombords måste känts meningslöst
Din vilja att finnas där för andra

Det är många år sedan du gick vidare
Fortfarande är ditt sista projekt bara ditt
Inte din mans eller hans sambos

Det är ditt kök, inte hans
Det är din styrka jag saknar
Eller var du precis som jag

Höll en fasad för att hjälpa andra
Rädd att visa dig svag
Att få prata med dig hade hjälpt så mycket

Ändå känner jag att du finns nära mig

Texten är utskriven från [Poeter.se](https://poeter.se)

Författaren Tobbe sune med [Poeter.se](https://poeter.se) id #43664 innehar upphovsrätten